

TOESPRAAK

Minister van Begroting en Financiën
Collegelid bevoegd voor Onderwijs

JEAN-LUC VANRAES

Stadscongres “Stedelijke netwerken”

Brussel, 25 februari 2010.

Dames en Heren,

Het verheugt mij dat u hier vandaag zo talrijk aanwezig bent.

Uw aanwezigheid bevestigt precies wat we met dit Congres hebben willen aantonen, namelijk, hoe dynamisch Brussel wel is en hoeveel mensen zich dag in dag uit voor deze stad inzetten.

Wij weten natuurlijk allemaal dat Brussel een zeer complexe stad is, een lappendeken van vele identiteiten, culturen, religies, talen en gewoontes. De Brusselaars kunnen die grenzen en verschillen echter overstijgen, door zich te verenigen en samen gemeenschappelijke doelstellingen na te streven. De cases die hier vandaag aan bod zijn gekomen, illustreren dat op overtuigende wijze: alle netwerken blijken uiteindelijk dezelfde ambitie te koesteren: van de stad een harmonische, aangename en solidaire leefomgeving maken.

En dat is nu precies een doelstelling die wij ook vanuit de Vlaamse Gemeenschapscommissie nastreven. Het verklaart de ambitie van de VGC om een duurzaam stedelijk beleid te voeren. Alle belangrijke beleidsopties terzake staan in het VGC-regeerakkoord 2009-2014 en zullen verder worden geconcretiseerd in de beleidsnota 'Stedelijk beleid'.

Stedelijk beleid moet per definitie **veelzijdig en multidisciplinair** zijn. Het moet immers de grenzen en verschillen, waar ik het daarnet over had, overstijgen. En dat vraagt het nemen van maatregelen in diverse deelgebieden van het leven in de stad. Op het niveau van de Vlaamse Gemeenschapscommissie gaat het meer in het bijzonder om maatregelen op het gemeenschapsniveau, zoals onderwijs, vorming, welzijn, gezondheid, gezin, cultuur, sport en jeugd.

Het stedelijk beleid kan niet zonder een **gecoördineerde en geïntegreerde** aanpak. De VGC onderschrijft daarom voluit het principe van de **geïntegreerde aanpak** en streeft naar duurzame dwarsverbindingen tussen onderwijs, welzijn en cultuur. Zij gelooft dat een aantal belangrijke uitdagingen, kwesties en problemen, een integrale oplossing vragen. Via een gerichte strategie die alle sectoren omvat, wil zij niet alleen de vooropgestelde doelen bereiken, maar ook nog het gezamenlijk effect ervan vergroten.

Dit soort geïntegreerde aanpak vergt een maximale betrokkenheid van de verschillende bestuurlijke niveaus bij de realisatie van de doelstellingen en participatie van de verschillende stadsactoren, het middenveld, de academische wereld, de adviesorganen, enzovoort.

Dames en Heren,

De VGC is ambitieus. Wij willen de dialoog met de stad aangaan, en waar mogelijk vernieuwend zijn. Wij willen gestalte geven aan een stevig stadsproject op mensenmaat. De netwerken die op het congres werden uiteengezet zijn daar een voorbeeld van, zonder dat ze daarom alomvattend of exhaustief zijn. Ze bestrijken het hele spectrum, van klein naar groot, van thematisch punctueel tot stadsbreed strategisch. En dit gespreid over het hele gamma van thema's die binnen stedelijk beleid aan bod komen. Één constante valt mij daarbij op: de netwerken willen mee beleid maken, ze willen mee wegen op de verdere ontwikkeling van de stad.

Steden krijgen pas vorm door de mensen die er wonen en die van de stad gebruik maken. Goede stedelijke bestuurders hebben dat door. Het beleid dat ze voeren is vooral van faciliterende aard. Ze zorgen ervoor dat de steden over een goede basiskwaliteit beschikken, in termen van logistiek, van

infrastructuur, van architectuur, van ruimtelijke planning. Ze zorgen ervoor dat steden in alle betekenissen van het woord aantrekkelijk zijn. Pas wanneer die basiskwaliteit verzekerd is, mag men ervan uitgaan dat ook de rest wel zal volgen.

De VGC zal nagaan hoe ze haar beleid op de nieuwe ontwikkelingen kan afstemmen, en hoe ze zich daarbij kan positioneren ten opzichte van de andere bestuursinstanties en publieke actoren die hierin meespelen. De VGC is en blijft een geëngageerde stadsadministratie, die voeling heeft met het Brusselse terrein en die voeling kan vertalen in een beleids-instrumentarium dat niet drempelverhogend maar drempelverlagend is, dat uitnodigend en stimulerend is.

Tot slot wil ik een passage citeren uit het boek “Vitale steden – stadslucht maakt vrij” waarvan Sven Gatz, hier vandaag ook aanwezig, co-auteur is. In deze passage verwijst hij naar Charles Landry, één van de grote namen als het gaat over stedelijke vernieuwing: Charles Landry stelt dat beleidsmakers er vooral voor moeten zorgen dat iedereen meedoet. Creativiteit is, aldus Landry, niet voorbehouden aan de zogeheten creatieve klasse. Iedereen is creatief en ook gewone mensen zijn in staat tot buitengewone prestaties. De creatieve stad is eerder te vergelijken met een jamsessie van jazzmusici dan met een concert van een symfonieorkest. Terwijl een symfonieorkest onder één dirigent staat, functioneert een jazzensemble op een democratische en

spontane manier. Een stad heeft daarom meer aan een paar duizend mensen die in welk opzicht dan ook creatief zijn, dan aan een plan waarin staat hoe de creatieve klasse gestimuleerd kan worden.

Ik denk dat de vele stedelingen die hier vandaag aanwezig waren dit maar al te goed bewezen hebben.

Uiteraard wens ik iedereen te danken die heeft bijgedragen tot het welslagen van dit congres en in het bijzonder de cel Stedelijk Beleid van de VGC, de leden van de reflectiegroep, de sprekers, de mensen achter de bestudeerde cases en de moderatoren.

Dames en heren, dit congres is een beginpunt, geen eindpunt. Ik zie het als de start van een proces, een traject van steeds meer en steeds beter netwerken ten behoeve van onze stad.

Ik dank u voor uw aandacht.